

לכבוד
מר טדי קולק
ראש העיר
ירושלים

מר קולק הנכבד,

לרגל מחלתי אני עונה לך באיחור על מכתבך מיום 19 בסברואר 1967 שבו אתה כותב ש"מכמה מקומות" הגיעו אליך חלונות שלא שלחתי תשובה על מכתבי בענין הערוכה לציון 20 שנות המדינה ששיגרתי אליך ימים מספר לאחר שנכנסת לכהונתך כראש העיר. במכתבך האחרון אתה מציין שאני קיבלתי בזמני תשובה פורמלית; ולעצם הענין - לא העיריות הן אשר מכינות את הגיגות שנה העשרים אלא הן משמשות רק כלי עזר למאמץ המדינה.

אף פעם לא החלונתי שלא קיבלתי תשובה על מכתבי. ידעתי עד כמה היית עמוס עבודה ואף לשאלה הנמוס אין כאן כל חשיבות. אמנם עלי להודות ששיחתתי כאכתובתי את אחד מידידי, שכן הייתי תהילה משוכנע שאתה תרצה לנצל את העוכה שנת העשרים לקיום המדינה החול בתקופת כהונתך כדי ליזום אירוע גדול כגון זה שהציעתי למען ירושלים שאנה קשור בה ומעונין במיוחד. ברור גם לי שהעירייה לא הייתה צריכה לבצע את התערוכה בעצמה, אולם היא יכולה ליזום ולעבד את החכמה כשם שבזמני הייתה עיריית ירושלים היוזמת של הערוכה העשור ואף עמדה בתחרות קשה עם עיריית חל-אביב שמאחוריה היו גורמים כבדי-משקל שפעלו כדי למשוך את התערוכה לחל-אביב.

במכתבי הקודם אליך גם הדגשתי שאין אני מתכוון לחיות מנהל התערוכה, אולם צינתי שאשמח מאוד להציע לך חכמה אשר הייתה עשויה לעניין את המשלה (ובכך אני משוכנע עד היום) - מדוע יהיה מנוסול לתערוכות ממלכתיות רק לחל-אביב? ורק על זה החלונתי שדעיון התערוכה לא מצא בלבך הד חזק עד כדי להניעך לנקוט בכמה מעולות נמרצות כדי להשיג את אישורה של המשלה לקיים הערוכה בינלאומית בירושלים הכירה.

ואשר למימון - גלוי וידוע שבשנת העשרים לקיום המדינה יחסימו אירועים רבים, כולל יריד בינלאומי בחל-אביב, והשאלה העיקרית היא מי מהמחירים חשונים לאירועים אלה, הווי אומר מי מכין העיריות יצליח למשוך אליו מספר גדול יותר של אירועים. החקציב לאירועים יבוא לאו דוקא מן העיריות עצמן.

ליבי דאב ועודנו דואב שאתה זלזלת בחכמה למפעל שהיה יכול להיות האירוע המרכזי בחגיגות. שנת העשרים למדינה ולהיות לברכה רבה למדינה ולירושלים, וביותר בחקופת פיקון העוברת עלינו עכשיו. הערוכה בינלאומית היא מקור פרנסה למאות רבות של עובדים.

בכבוד רב,

א. עזר